1962 ఎస్.సి.ఆర్. (2) 551

నీలకంఠ శిద్రమప్ప నింగశెట్టి

వర్సెస్

కాశీనాథ్ సోమన్న నింగశెట్టి తదితరులు.

(బి.పి.సిన్హా, సి.జె., కె.సుబ్బారావు, రఘుబర్)

దయాళ్ మరియు జె.ఆర్.ముధోల్కర్, జె.జె.)

కోర్టులో దాఖలు చేసిన మధ్యవర్తిత్వ-తీర్పు "నోటీసు ఇవ్వండి", అంటే-లిఖితపూర్వకంగా ఇవ్వాలి-అభ్యంతరాలను ఎప్పుడు దాఖలు చేయాలి-గడువుకు మించి దాఖలైన తీర్పును కొట్టివేయడానికి కోర్టు అభ్యంతరాలు-కోర్టు తీర్పును దాఖలు చేస్తే-భారత పరిమితి చట్టం, 1908 (1908 తొమ్మిదవ నం.), ఆర్టికల్ 158-ఆర్బిట్రేషన్ చట్టం, 1940 (10 ఆఫ్ 1940), 1940(10), 39(1)(VI).

విభజన దావాలో ఆర్బిట్రేటర్ తన తీర్పును కోర్టులో దాఖలు చేశాడు మరియు న్యాయమూర్తి "మధ్యవర్తి నివేదికకు పక్షాల అభిప్రాయం కోసం" కేసును వాయిదా వేశారు. తీర్పును దాఖలు చేసే విషయంలో కోర్టు పార్టీలకు లిఖితపూర్వకంగా ఎలాంటి నోటీసు ఇవ్వలేదు. పరిమితికి మించి అప్పీలుదారుడు తీర్పుపై అభ్యంతరాలు వ్యక్తం చేశారు. దాఖలు చేసిన అభ్యంతరాలు పరిమితికి మించి ఉన్నందున తీర్పును దాఖలు చేయాలని, తీర్పు పరంగా డిక్రీ రూపొందించాలని కోర్టు ఆదేశించింది.

తీర్పును రద్దు చేసే దరఖాస్తుకు పరిమితి చట్టంలోని ఆర్టికల్ 158 ప్రకారం గడువు కాలపరిమితి లిఖితపూర్వకంగా నోటీసు ఇచ్చిన తేదీ నుంచి మాత్రమే తనకు వ్యతిరేకంగా ఉంటుందని, పిటిషనర్ కు కోర్టు లిఖితపూర్వకంగా ఎలాంటి నోటీసులు జారీ చేయనందున ఆ సమయం ఆయనకు వ్యతిరేకంగా నడవడం ప్రారంభించలేదని పిటిషనర్ వాదించారు. తీర్పును కొట్టివేసేందుకు కోర్టు నిరాకరించినందున ఆర్బిట్రేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 39(1)(6) కింద అప్పీలును కొనసాగించవచ్చని పిటిషనర్ వాదించారు.

తీర్పు దాఖలుకు సంబంధించి సంబంధిత పక్షాలకు నోటీసు ఇవ్వడానికి సంబంధించి ఆర్బిట్రేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 14లోని సబ్ సెక్షన్ (2) నిబంధనలకు అనుగుణంగా కోర్టు తీర్పు దాఖలైనట్లు పార్టీలు లేదా వారి న్యాయవాదికి తెలియజేయడం సరిపోతుందని అభిప్రాయపడింది. నోటీసు అంటే "రాతపూర్వకంగా కమ్యూనికేషన్" అని అర్థం కాదు. మధ్యవర్తిత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 14లోని సబ్ సెక్షన్ (2)లో 'నోటీసు ఇవ్వండి' అనే పదానికి కేవలం అవార్డు దాఖలు గురించి సమాచారం ఇవ్వడం అని అర్థం. అటువంటి సమాచారం లిఖితపూర్వకంగా ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదు మరియు మౌఖికంగా తెలియజేయవచ్చు. నిర్దిష్ట సేవా విధానాన్ని నిర్దేశించనప్పుడు అది నోటీసు యొక్క సేవగా పరిగణించబడుతుంది.

తీర్పును కొట్టివేయాలని కోర్టు ముందు ఎలాంటి అభ్యంతరాలు లేనప్పుడు, దానిని కొట్టివేయడానికి నిరాకరించే ప్రసక్తే లేదని, అందువల్ల మధ్యవర్తిత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 39(1)(6) ప్రకారం అప్పీలుకు వీల్లేదని స్పష్టం చేసింది.

సివిల్ అప్పీల్, జ్యురిస్డిక్: సివిల్ అప్పీల్ నెం.36 ఆఫ్ 1958.

బాంబే హైకోర్టు 1954 జనవరి 7న ఇచ్చిన తీర్పు, డిక్రీ నుంచి అప్పీలు 1950.ఎలోని ఆర్డర్ నెం.63 నుంచి అప్పీల్. వి.విశ్వనాథ శాస్త్రి, నౌనిత్ లాల్, పిటిషనర్.డబ్ల్యు. ఎస్.బార్లింగే, ఎ.జి.రత్నపర్ఖీ, ప్రతివాదులకు నెం.1, 2.

S. టి.దేశాయ్ మరియు ఎమ్.ఎస్.కె.శాస్త్రి, ప్రతివాదులకు నెం.4 నుండి

7.1961. ఏప్రిల్ 28. కోర్టు తీర్పును రఘుబర్ దయాళ్, జె.- ఇది ఆర్ట్ కింద సర్టిఫికేట్ పై అప్పీలు. బొంబాయిలోని హైకోర్టు మంజూరు చేసిన రాజ్యాంగంలోని 133(1)(సి) అధికరణ.

ఉమ్మడి కుటుంబానికి చెందిన 1 నుంచి 10, 12 మందిపై విభజన కోసం దావా వేశారు. ప్రతివాది నెం. 1 అప్పీలుదారుని తండ్రి, అప్పుడు మైనర్, ప్రతివాది నెం.12. నిందితుడు నెం.11 బయటి వ్యక్తి, అతను కుటుంబ భాగస్వామ్య దుకాణంలో భాగస్వామి. 11వ నెంబరు మినహా ఇతర పార్టీలు విభేదాలను అనార్బిట్రాటర్ కు నివేదించాయి. ఆర్బిట్రేటర్ 1948 ఫిబ్రవరి 18న తీర్పును కోర్టులో దాఖలు చేశాడు. ఫిబ్రవరి 21, 1948న సివిల్ జడ్జిలు ఈ కేసును "మధ్యవర్తి

నివేదికకు పక్షాల అభిప్రాయం కోసం" 1948 మార్చి 22కు వాయిదా వేశారు. 1948 మార్చి 16న మధ్యవర్తి నుంచి కొన్ని పత్రాలు, డాక్యుమెంట్లు కావాలని ప్రతివాది నం.16 తరఫున వినతిపత్రం సమర్పించారు. 1948 మార్చి 22న ప్రతివాది నెం.1 తరఫున వాదనలు వినిపిస్తూ 15 రోజుల గడువు కోరుతూ కోర్టుకు పంపాలని, ఆర్బిట్రేటర్ తీర్పుకు సంబంధించి తన అభిప్రాయాన్ని తెలియజేయాలని ఆర్బిట్రేటర్ను కోరారు. ఈ అభ్యర్థనను హైకోర్టు అంగీకరించింది. 1948 ఏప్రిల్ 2న థియోఆర్బిట్రేటర్ల నివేదికపై ప్రతివాది నెం.1 తన అభిప్రాయాన్ని దాఖలు చేశారు. 1949 మార్చి 31న ఆయన తన రాజీనామాలను ఉపసంహరించుకున్నారు. ఏప్రిల్ 2న దాఖలైన అభ్యంతరాలను గానీ, ఇతర దరఖాస్తులను గానీ 12వ నెంబరు పిటిషనర్ తరఫున దాఖలు చేయడం గమనార్హం.

1948 ఫిబ్రవరి 17న ప్రతివాది నెం.1 అందులో నేను దరఖాస్తు చేసుకున్నాను ఈ విధంగాపేర్కొంటూ:

> “ఈ వ్యాజ్యం విషయంలో మధ్యవర్తిని నియమించాలని, ఆర్బిట్రేటర్ తీర్పును సమర్పించాల్సి ఉందన్నారు. పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల ఈ విషయంలో అవసరమైన వాదనలు వగైరా చెప్పటం నాకు అసాధ్యం. ఫలితంగా మైనర్ కు భారీ నష్టం వాటిల్లుతుంది. ఈ పరిస్థితుల్లో మైనర్ బాలికకు సంరక్షకురాలిగా వ్యవహరించాలనే కోరిక నాకు లేదు. అందువల్ల, మైనర్ యొక్క సంరక్షకుడిగా నా నియామకాన్ని రద్దు చేయవచ్చు మరియు మైనర్ యొక్క సరైన సంరక్షకుడిని నియమించిన తరువాత తదుపరి చర్యలు తీసుకోవచ్చు. అతని తల్లి ధోండవబాయిని మైనర్ కు సంరక్షకురాలిగా నియమించవచ్చు. ఆర్బిట్రేటర్ తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా నేను వాదన వినిపించాను. అందుకోసం నాకు సమయం ఇవ్వవచ్చు.”

1948 ఏప్రిల్ 13న సంరక్షక బాధ్యతల నుంచి ఆయన చేసిన రాజీనామాను ఆమోదించగా, మైనర్ ప్రతివాది నెం.12 తల్లి ధోండవాబాయిని 1948 జూన్ 16న సంరక్షకురాలిగా నియమించారు. 1948 సెప్టెంబర్ 5న సమస్యల పరిష్కారం కోసం ఆమెకు సమన్లు జారీ చేశారు. సెప్టెంబర్ 7, 1948 న, ఆమె దరఖాస్తు చేసింది, మరియు ఈ విషయంలో క్లెయిమ్ మరియు తీర్పుకు

సంబంధించి లిఖితపూర్వక స్టేట్మెంట్ సమర్పించడానికి ఒక నెల సమయం లభించింది. 1948 అక్టోబరు 7న ఆమె దరఖాస్తు చేసుకోగా, అదే ప్రయోజనం కోసం మరో నెల రోజుల సమయం లభించింది. నవంబర్ 9, 1948 న, ఆమె దావా మరియు తీర్పుకు సంబంధించి ప్రతివాది నెం.12 తరఫున లిఖితపూర్వక ప్రకటనను దాఖలు చేసింది, ఈ తీర్పు చెల్లుబాటును ప్రశ్నిస్తూ, అది చెల్లదని ప్రకటించాలని మరియు మైనర్ యొక్క ప్రయోజనాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత దావాను విచారించాలని అభ్యర్థించారు.

1949 ఆగస్టు 24న సివిల్ జడ్జి తీర్పును దాఖలు చేయాలని, తీర్పుకు సంబంధించి డిక్రీ గీసుకోవాలని, ఉత్తర్వుల్లో పేర్కొన్న విధంగా ప్రతివాది నంబర్ 11 భాగస్వామ్యంతో నడుపుతున్న బొంబాయి దుకాణానికి సంబంధించిన నిబంధనలను డిక్రీలో పొందుపర్చాలని ఆదేశించారు. తీర్పుపై ప్రతివాది నెం.1 మినహా ఏ ఒక్కరూ అభ్యంతరాలు వ్యక్తం చేయలేదని, ప్రతివాది నెం.1 పరిమితికి మించి తన అభ్యంతరాలను దాఖలు చేశారని, ఆ తర్వాత వాటిని ఉపసంహరించుకున్నారని, 1948 నవంబర్ 9న ప్రతివాది నెం.12లోని సంరక్షకుడు దాఖలు చేసిన అభ్యంతరాలను కూడా పరిమితి గడువు దాటి హైకోర్టులో అప్పీల్ కు వెళ్లారని ఈ ఉత్తర్వుల్లో పేర్కొన్నారు. సివిల్ జడ్జి ఉత్తర్వులు తీర్పును కొట్టివేయడానికి నిరాకరించిన ఉత్తర్వు కాదని, తీర్పును రద్దు చేయడానికి ఆయన ముందు ఎలాంటి అభ్యంతరాలు లేవని పేర్కొంటూ హైకోర్టు అప్పీల్ ను కొట్టివేసింది. పరిమితి చట్టంలోని ఆర్టికల్ 158 కింద పరిమితి కాలాన్ని ప్రారంభించడానికి సెక్షన్ 14లోని సబ్ సెక్షన్ (2) కింద అధికారిక నోటీసు జారీ చేయాల్సిన అవసరం లేదని, మధ్యవర్తిత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 33 కింద వచ్చే అభ్యంతరాలు కూడా తీర్పును పక్కన పెట్టడానికి అభ్యంతరాలతో సమానమని పేర్కొంది. హైకోర్టు ఇచ్చిన ఈ ఉత్తర్వులే ఈ అప్పీలులో కరెక్టును సవాలు చేస్తున్నాయి.

1948 నవంబర్ 9వ తేదీకి ఒక నెల ముందు నుంచి ఈ అవార్డు చెల్లదని పేర్కొంటూ ఆయన తరఫున లిఖితపూర్వక ప్రకటన దాఖలైనప్పటి నుంచి పిటిషనర్-ప్రతివాది నెం.12కు వ్యతిరేకంగా తీర్పును రద్దు చేయడానికి దరఖాస్తు చేసుకునే పరిమితి మొదలైందా అనేది నిర్ణయించడానికి మొదటి ప్రశ్న. భారత పరిమితి చట్టంలోని మొదటి షెడ్యూలులోని 158వ అధికరణం ప్రకారం

ఆర్బిట్రేషన్ యాక్ట్-1940 ప్రకారం అవార్డును రద్దు చేయడానికి దరఖాస్తు చేసుకునే కాలపరిమితి 'అవార్డు దాఖలు నోటీసు ఇచ్చిన తేదీ' నుంచి మొదలవుతుంది. తీర్పును కోర్టులో దాఖలు చేసినట్లు పిటిషనర్ కు గానీ, అతని సంరక్షకులకు గానీ కోర్టు లిఖితపూర్వకంగా నోటీసు జారీ చేయలేదు. అందువల్లనే అవార్డును రద్దు చేయడానికి దరఖాస్తు దాఖలు చేయడానికి కాలపరిమితి తనకు వ్యతిరేకంగా కొనసాగడం ప్రారంభించాలని పిటిషనర్ ను కోరింది. నోటీస్ ఇవ్వనప్పుడు, నోటీసు ఇచ్చే తేదీ లేదు. అందువల్ల 1948 ఫిబ్రవరి 21వ తేదీ నుంచి ఈ కేసును కోర్టు వాయిదా వేసిన రోజు నుంచి 1948 మార్చి 22వ తేదీకి వాయిదా పడిందని, సెప్టెంబర్ 7, 1948 నుంచి తన సంరక్షకుడు కోర్టు నుంచి సమన్లు అందుకున్న తర్వాత వాంగ్మూలం దాఖలు చేసేందుకు సమయం కావాలని దరఖాస్తు చేసుకున్నారని ప్రతివాదులకు సమర్పించారు. 1948, ఫిబ్రవరి 21న కోర్టు రోజ్నామాలో తేదీకి విరుద్ధంగా నమోదు చేసిన ప్రకారం ప్లీడర్లు హాజరయ్యారు. అవార్డు దాఖలు చేసే న్యాయవాదికి నోటీసు అంటే పార్టీకి నోటీసు లేదా నోటీసు లాంటిది.

ఆర్బిట్రేషన్ యాక్ట్, 1940 (ఎక్స్ ఆఫ్ 1940) లోని 14వ సెక్షన్ లోని సబ్ సెక్షన్ (1) ప్రకారం ఆర్బిట్రేటర్లు లేదా అంపైర్ అవార్డు తయారీ, సంతకం చేసిన పక్షాలకు లిఖితపూర్వక నోటీసు ఇవ్వాల్సి ఉంటుంది. ఆ సెక్షన్ లోని సబ్ సెక్షన్ (2) ప్రకారం తీర్పు దాఖలు చేసిన తర్వాత కోర్టు తీర్పు దాఖలు చేసిన పక్షాలకు నోటీసు ఇవ్వాల్సి ఉంటుంది. నోటీసును క్షమించడానికి సంబంధించి రెండు ఉపవర్గాల ప్రతిపాదనల్లో వ్యత్యాసం గణనీయంగా ఉంది మరియు తీర్పును దాఖలు చేసిన పక్షాలకు కోర్టు ఇవ్వబోయే నోటీసు లిఖితపూర్వక నోటీసు కానవసరం లేదని స్పష్టంగా సూచిస్తుంది. మౌఖికంగా ధియోటిక్ ఇవ్వవచ్చు. మౌఖికంగా ఇచ్చిన నోటీసుల విషయంలో నోటీసును అధికారిక పద్ధతిలో లేదా పార్టీకి అందించే ప్రశ్నే ఉత్పన్నం కాదు. అనవార్డ్ దాఖలు చేయబడిన సమాచారం యొక్క కమ్యూనికేషన్ సబ్-ఎస్ యొక్క ఆవశ్యకతలకు అనుగుణంగా సరిపోతుంది. (2) తీర్పును ఫైల్ చేయడం గురించి సంబంధిత పక్షాలకు నోటీసు ఇవ్వడానికి సంబంధించి సెక్షన్ 14 . 'నోటీస్' అంటే 'రాతపూర్వకంగా కమ్యూనికేషన్' అని అర్థం కాదు. ఆక్స్ ఫోర్డ్ సంక్షిప్త నిఘంటువు ప్రకారం ,'నోటీస్' అంటే 'సమాచారం, తెలివితేటలు.,హెచ్చరిక' అని అర్థం, 'నోటీసు ఇవ్వండి, నోటీసు ఇవ్వండి' వంటి

పదాల్లో ఈ అర్థం ఉంది మరియు దీని అర్థం 'ఏదైనా విషయాన్ని అధికారికంగా తెలియజేయడం, లేదా ఏదైనా చేయమని సూచనలు' అని కూడా అర్థం మరియు 'నిష్క్రమించడానికి నోటీసు ఇవ్వండి, తదుపరి నోటీస్' వంటి వ్యక్తీకరణలలో ఇలాంటి అర్థాన్ని కలిగి ఉంటుంది. సబ్-ఎస్ లో 'గివెన్ ఓటిక్' అనే పదం ఉందని మా అభిప్రాయం. (2) ఎస్. 14, కేవలం తీర్పును దాఖలు చేయడాన్ని తెలియజేయడం, ఇది ఖచ్చితంగా 1948 ఫిబ్రవరి 21 న వారి ప్లీడర్ల ద్వారా పక్షాలకు ఇవ్వబడింది. సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని 5వ అధికరణం ప్రకారం ఏదైనా పార్టీ ప్లీడర్ కు ఇచ్చే ఏ ప్రక్రియనైనా ప్లీడర్ ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న పార్టీకి తెలియజేయాలని, కోర్టు ఆదేశిస్తే తప్ప, ఆ ప్రక్రియను వ్యక్తిగతంగా పార్టీకి ఇచ్చినట్లుగా లేదా అందజేసినట్లుగా అన్ని ప్రయోజనాలకు ఉపయోగపడుతుందని పేర్కొంది. నోటీసులు జారీ చేసే పద్ధతుల కోసం ఆర్బిట్రేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 42కు మమ్మల్ని రిఫర్ చేశారు. కోర్టులు నోటీసు ఇవ్వడానికి ఈ సెక్షన్ వర్తించదు. మధ్యవర్తిత్వ ఒప్పందానికి ఒక పక్షం లేదా మధ్యవర్తి లేదా అంపైర్ ద్వారా నోటీసు ఇవ్వడానికి ఇది వర్తిస్తుంది. అవార్డు దాఖలు చేసిన విషయాన్ని మౌఖికంగా తెలియజేయడం నోటీసు ఇచ్చినంత మాత్రాన కాదని వాదించారు. నోటీసు యొక్క 'సేవా తేదీ' అనే పదాన్ని ఆర్టికల్ 158, లిమిటేషన్ యాక్ట్ యొక్క మొదటి షెడ్యూల్ లో ఉపయోగించారు. (2) ఎస్. మధ్యవర్తిత్వానికి సంబంధించిన ప్రస్తావన కోర్టుకు వెలుపల ఉన్నప్పుడు లేదా దావాలో ఉన్నప్పుడు 14 వర్తిస్తుంది. ఆర్బిట్రేషన్ రిఫరెన్స్ కోర్టు వెలుపల ఉన్నప్పుడు, ఏ పక్షం కూడా కోర్టుకు హాజరు కానవసరం లేదు, అందువల్ల, నోటీసు అధికారికంగా పార్టీకి వెళ్లాల్సి ఉంటుంది, అనగా, కోర్టు నుండి సంబంధిత పార్టీలకు లిఖితపూర్వక నోటీసు ఇవ్వబడుతుంది, తీర్పు దాఖలు చేయబడిందని వారికి తెలియజేస్తుంది. కోర్టు ద్వారా మధ్యవర్తిత్వం జరిగిన సందర్భాల్లో మాత్రమే, తీర్పు దాఖలు చేయబడినప్పుడు, కేసును తీర్పుతో ఉంచే సమయంలో హాజరైన పక్షాలకు కోర్టు కౌన్సిలింగ్ కలిగి ఉంటుంది మరియు తీర్పు దాఖలు గురించి కోర్టు న్యాయవాదికి మౌఖికంగా తెలియజేయవచ్చు. ఇంకా, వెబ్స్టర్ యొక్క న్యూ ఇంటర్నేషనల్ డిక్షనరీ, 2 ఎడిషన్, అన్బ్రిడ్జ్ ప్రకారం ,'సేవ' అంటే 'చట్టం నిర్దేశించిన విధంగా వాస్తవంగా లేదా నిర్మాణాత్మకంగా దృష్టికి తీసుకురావడం'. అందువల్ల

మౌఖిక కమ్యూనికేషన్ కూడా సేవకు ఉపయోగపడుతుంది, ఏ నిర్దిష్ట సేవా విధానం సూచించబడనప్పుడు.

పరిమితి చట్టంలోని 158వ అధికరణలోని కల్నల్ 3లో 'నోటీసు జారీ చేసిన తేదీ' అనే పదాన్ని కేవలం లిఖితపూర్వకంగా ఇచ్చిన నోటీసుగా అర్థం చేసుకోవడానికి ఎటువంటి ఆధారం కనిపించడం లేదు. శాసనసభ 'నోటీసు' అనే పదాన్ని ఉపయోగించినప్పుడు, అది కేవలం సమాచార సమాచారం మాత్రమే కాదు, అనధికారికమైనది కూడా అని గుర్తుంచుకోవాలి. అదేవిధంగా, అనోటిక్ సేవలో నిర్మాణాత్మక లేదా అనధికారిక నోటీసు ఉంటుందనే వాస్తవాన్ని గుర్తుంచుకోవాలి. పదాల యొక్క రెండవ అర్థాన్ని మినహాయించడం దీని ఉద్దేశం అయితే,; నోటీస్' మరియు 'సర్వీస్' అని స్పష్టంగా చెప్పి ఉంటుంది. ఇక్కడ అలా చేయలేదు. అంతేకాక, ఈ ప్రకటన అంటే కేవలం పార్టీపై ప్రభావం చూపడానికి అధికారికంగా ఇచ్చిన లిఖితపూర్వక నోటీసు మాత్రమే అని భావించడం, తీర్పు దాఖలుపై పూర్తి అవగాహన ఉన్నప్పటికీ, తదుపరి ప్రొసీడింగ్స్ లో పాల్గొన్నప్పటికీ, తీర్పు దాఖలుపై అభ్యంతరం తెలిపే హక్కు కూడా రాలేదనే కారణంతో ఏ సమయంలోనైనా తీర్పు ఆధారంగా డిక్రీని సవాలు చేయడానికి ఆ పార్టీకి తలుపులు తెరిచే ఉంటాయి. అటువంటి ఫలితము మధ్యవర్తిత్వ ప్రక్రియకు ఆధారమైన మొత్తం లక్ష్యాన్ని నిర్వీర్యం చేస్తుంది- ఒక వివాదాన్ని పక్షాలు ఎన్నుకున్న ట్రిబ్యునల్ త్వరితగతిన నిర్ణయం తీసుకుంటుంది.

ఈ సందర్భంలో, తీర్పు దాఖలు చేసిన విషయం పార్టీలకు తెలుసు. 1948 ఫిబ్రవరి 17వ తేదీన తన దరఖాస్తులో తాను ఈ అవార్డుపై అభ్యంతరాలు వ్యక్తం చేయాలనుకుంటున్నట్లు పేర్కొన్నప్పుడు ప్రతివాది నెం.1కు ఈ అవార్డు యొక్క అనైతికత గురించి తెలిసి ఉండవచ్చు. అప్పుడు అతను పిటిషనర్ కు సంరక్షకుడిగా ఉన్నాడు. అతను ఏప్రిల్ 1948 వరకు సంరక్షకుడిగా కొనసాగాడు. 1948 జూన్ లో అతని తల్లి సంరక్షకురాలిగా మారింది. ఆ రోజే ఆమెకు అవార్డు దాఖలు విషయం తెలిసి ఉంటుందని భావించాలి. ఏదేమైనా, 1948 సెప్టెంబరు 7 న, ఒక అవార్డు దాఖలు చేయబడిందని మరియు ఆమె అభ్యంతరాన్ని దాఖలు చేయవలసి ఉందని ఆమెకు ఖచ్చితంగా తెలుసు. అభ్యంతరాలు తెలిపేందుకు సెప్టెంబర్ 7న నెల రోజుల సమయం, మళ్లీ అక్టోబర్ 7న మరో నెల రోజుల సమయం తీసుకున్నారు. వాస్తవానికి ఆమె

నవంబర్ 9న అభ్యంతరాన్ని దాఖలు చేసింది.1948 సెప్టెంబర్ 7న అవార్డు దాఖలు చేసిన విషయాన్ని ఆమె గమనించినట్లయితే, 1948 నవంబర్ 9న అభ్యంతరాన్ని దాఖలు చేయడం పరిమితి చట్టంలోనిఆర్టికల్ 158లో పేర్కొన్న ముప్పై రోజుల వ్యవధిని దాటింది. అందువల్ల పిటిషనర్ కు వ్యతిరేకంగా కాలపరిమితి ప్రారంభం కాలేదని, 1948 నవంబర్ 9న ఆయన తరఫున దాఖలు చేసిన అభ్యంతరాలు పరిమితి చట్టంలోని మొదటి షెడ్యూలులోని ఆర్టికల్ 158 ప్రకారం నిర్దేశించిన పరిమితి పరిధిలో ఉన్నాయన్న వాదనకు మేము ఎటువంటి సమర్థనను చూపడం లేదు. అందువల్ల 1948 ఫిబ్రవరి 21న ఇరుపక్షాల ప్లీడర్లకు ఇచ్చిన సమాచారం తీర్పు దాఖలుకు సంబంధించి ఇరుపక్షాలకు నోటీసు ఇచ్చినట్లేనని, అప్పీలుదారు తరఫున దాఖలు చేసిన అభ్యంతరాన్ని కాలపరిమితి ముగిసిన తర్వాత దాఖలు చేశారని హైకోర్టు వాదనతో ఏకీభవిస్తున్నాం.

సివిల్ జడ్జిల ఉత్తర్వులు తీర్పును కొట్టివేస్తూ ఇచ్చిన ఉత్తర్వులకు అనుగుణంగా ఉన్నాయా, అందువల్ల హైకోర్టులో అప్పీల్ చేయవచ్చా అనేది రెండో ప్రశ్న. అది అలాంటి ఉత్తర్వు కాదని హైకోర్టు తేల్చిచెప్పడంతో మేం ఏకీభవిస్తున్నాం. తీర్పును రద్దు చేయాలని కోరుతూ ఏ పక్షం అభ్యంతరాలు వ్యక్తం చేయనప్పుడు, దానిని పక్కన పెట్టే ప్రసక్తే లేదని, అందువల్ల తీర్పును తిరస్కరించే ఉత్తర్వులపై అప్పీల్ చేసుకునేందుకు వీలు కల్పించే మధ్యవర్తిత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 39(1)(6) ప్రకారం అప్పీల్ చేయడానికి వీల్లేదన్నారు.

చివరగా, తీర్పు చట్టవిరుద్ధం మరియు అధికార పరిధి లేనిదనే అభ్యంతరాన్ని ట్రయల్ కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిందిగా సమర్పించబడింది. అటువంటి అభ్యంతరాన్ని ట్రయల్ కోర్టు ముందు ఉంచలేదు, అందువల్ల ఆ అభ్యంతరాన్ని ముందుగా తీసుకోవడానికి హైకోర్ట్ అనుమతించలేదు. ట్రయల్ కోర్టులో ఒత్తిడి చేయనందున హైకోర్టు అభ్యంతరాలను లేవనెత్తడానికి అనుమతించకపోవడం సరైనదేనని మేము భావిస్తున్నాము. అందువల్ల ఈ అప్పీలులో ఎలాంటి బలం కనిపించడం లేదు మరియు దానిని ఖర్చుతో కొట్టివేస్తున్నాము.

అప్పీల్ కొట్టివేత..